

② Modele de identificare

②.④ Modele parametrice

Forma generală

$$\begin{cases} \mathbf{y}[n] = \mathbf{H}(q^{-1}, \boldsymbol{\theta})\mathbf{u}[n] + \mathbf{G}(q^{-1}, \boldsymbol{\theta})\mathbf{e}[n] \\ E\{\mathbf{e}[n]\mathbf{e}^T[m]\} = \Lambda(\boldsymbol{\theta})\delta_0[n-m] \end{cases}$$

$\forall n, m \in \mathbb{N}$

$\mathbf{u} \in \mathbb{R}^{nu}$ → Vectorul semnalelor de stimul (intrare).

$\mathbf{y} \in \mathbb{R}^{ny}$ → Vectorul semnalelor de răspuns (ieșire).

$\mathbf{e} \in \mathbb{R}^{ny}$ → Vectorul perturbațiilor externe, de tip **zgomot alb**.

☞ Există tot atâtea perturbații scalare câte canale de ieșire măsurabile.

$\boldsymbol{\theta} \in \mathbb{R}^{n\theta}$ → Vectorul parametrilor necunoscuți.

— indice structural

☞ De asemenea necunoscut.

q^{-1} → Operatorul de întârziere cu un pas.

$$(q^{-1}f)[n] \stackrel{\text{def}}{=} f[n-1] \quad \forall n \in \mathbb{Z}$$

Generalizare

$$q^{-k}$$

→ Operatorul de translație temporală cu $|k|$ pași.

$$(q^{-k}f)[n] \stackrel{\text{def}}{=} f[n-k] \quad \forall k, n \in \mathbb{Z}$$

$\Lambda(\boldsymbol{\theta}) \in \mathbb{R}^{ny \times ny}$ → Matricea corelațiilor dintre perturbații.

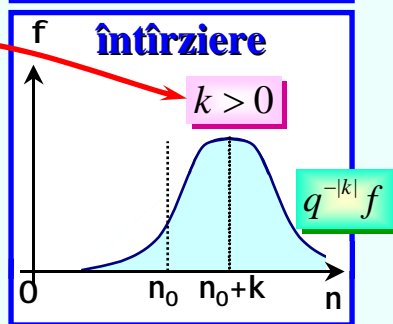
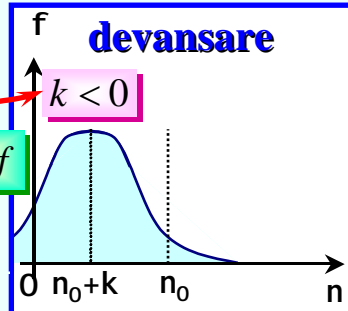
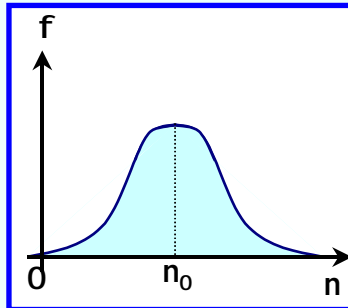
$$\Lambda(\boldsymbol{\theta}) \geq 0$$

- Componentele perturbațiilor **nu sunt corelate între ele la diferite momente de timp** (vezi simbolul lui Kornecker).
- Dacă matricea este **diagonală**, diferitele componente ale perturbațiilor **nu sunt corelate între ele la același moment de timp**.

2 Modele de identificare

2.1 Modele parametrice

Efectul practic al operatorului de translație temporală

Proprietăți

- **Convenție:** $q^0 f \equiv f$
- **Liniaritate:** $q^{-k}(\alpha f + \beta g) \equiv \alpha(q^{-k} f) + \beta(q^{-k} g)$
- **Principiul cumulării deplasărilor temporale:**

$$q^{-k} \circ q^{-m} \equiv q^{-(m+k)}$$

$$\forall m, k \in \mathbb{Z}$$

$$\begin{cases} \mathbf{y}[n] = \mathbf{H}(q^{-1}, \boldsymbol{\theta}) \mathbf{u}[n] + \mathbf{G}(q^{-1}, \boldsymbol{\theta}) \mathbf{e}[n] \\ E\{\mathbf{e}[n] \mathbf{e}^T[m]\} = \boldsymbol{\Lambda}(\boldsymbol{\theta}) \delta_0[n-m] \end{cases} \quad \forall n, m \in \mathbb{N}$$

$$\mathbf{H}(q^{-1}, \boldsymbol{\theta}) \in \mathbb{R}^{n_y \times n_u}$$

→ Matricea de sistem a filtrului util.

$$\mathbf{G}(q^{-1}, \boldsymbol{\theta}) \in \mathbb{R}^{n_y \times n_y}$$

→ Matricea de sistem a filtrului de zgomot.

- **Uzual**, aceste matrici sunt formate din elemente raționale, adică **rapoarte de polinoame în q^{-1}** .

- **Coefficienții** polinoamelor fac parte din **vectorul parametrilor necunoscuți**, iar **gradele** lor sunt **indicii structurali** ai modelului.

⚡ Tipul inegalității sugerează sensul deplasării temporale.

② Modele de identificare

②.① Modele parametrice

Ipoteze fundamentale

HM_1

Stabilitate

Atît matricea de sistem a filtrului util $H(q^{-1}, \theta)$ cît și matricea de sistem a filtrului de zgomot $G(q^{-1}, \theta)$ trebuie să fie **(asimptotic) stabile**.

HM_2

Cauzalitate

Cele două filtre trebuie să fie **realizabile fizic** (implementabile). Aceasta revine la proprietatea ca matricile de sistem $H(q^{-1}, \theta)$ și $G(q^{-1}, \theta)$ să fie **cauzale** (adică toate secvențele pondere implicate să fie nule în stînga originii timpului normalizat).

HM_3

Transmisie intrare-ieșire

Intrarea **nu se poate transmite instantaneu la ieșire**. Filtrul util posedă un timp mort intrinsec de cel puțin o perioadă de eșantionare. Aceasta revine la: $H(0, \theta) = \mathbf{0}_{ny \times nu}$ (matricea nulă).

HM_4

Transmisie perturbație-ieșire

Perturbația **se transmite întotdeauna instantaneu la ieșire**. Măsurătorile sunt întotdeauna afectate de un zgomot instantaneu. Aceasta revine la: $G(0, \theta) = \mathbf{I}_{ny}$ (matricea unitate).

② Modele de identificare

②.① Modele parametrice

Ipoteze fundamentale (continuare)

\mathcal{HM}_5 Distribuția Gaussiană

În absența altor specificații, densitățile de probabilitate ale componentelor perturbației sunt în mod implicit Gaussiene.

- Aceste ipoteze sunt destul de naturale (puțin restrictive).
- Ipoteza stabilității este uneori înlocuită prin:

\mathcal{HM}'_1 Stabilitate (variantă)

Următoarele matrici de sistem trebuie să fie **asimptotic stabile**: $G^{-1}(q^{-1}, \theta)$ și $G^{-1}(q^{-1}, \theta)H(q^{-1}, \theta)$.

- Aceasta corespunde unei ecuații generale în care **filtrul de zgomot apare inversat** (dacă este posibil).

$$\begin{cases} G^{-1}(q^{-1}, \theta)y[n] - G^{-1}(q^{-1}, \theta)H(q^{-1}, \theta)u[n] = e[n] \\ E\{e[n]e^T[m]\} = \Lambda(\theta)\delta_0[n - m] \end{cases}$$

$\forall n, m \in \mathbb{N}$

✦ Expresie care pune în evidență faptul că prin filtrarea cu inversul filtrului de zgomot a diferenței dintre datele măsurate și cele simulate se obține zgomotul alb generator al perturbațiilor.

② Modele de identificare

②.① Modele parametrice

Clase uzuale de modele liniare

ARMAX

RSISO

De stare

Clasa ARMAX

ARMAX[na,nb,nc,nk]

indici
structurali întârziere
intrinsecă

$$\begin{cases} A(q^{-1})y[n] = B(q^{-1})u[n] + C(q^{-1})e[n] \\ E\{e[n]e[m]\} = \lambda^2 \delta_0[n-m] \end{cases}$$

$\forall n, m \in \mathbb{N}$

Uzual

ARMAX[na,nb,nc]

$nk = 1$

$$\begin{aligned} A(q^{-1}) &= 1 + a_1 q^{-1} + \dots + a_{na} q^{-na} \\ B(q^{-1}) &= (b_1 q^{-1} + \dots + b_{nb} q^{-nb}) q^{1-nk} \\ C(q^{-1}) &= 1 + c_1 q^{-1} + \dots + c_{nc} q^{-nc} \end{aligned}$$

(polinoame)

$$A(q^{-1})y[n] = y[n] + a_1 y[n-1] + a_2 y[n-2] + \dots + a_{na} y[n-na] \rightarrow \text{Componenta Auto-Regresivă}$$

valori regresate în timp ale ieșirii

$$C(q^{-1})e[n] = e[n] + c_1 e[n-1] + c_2 e[n-2] + \dots + c_{nc} e[n-nc] \rightarrow \text{Componenta de Medie Alunecătoare}$$

(auto-regresivă în perturbație)

$$B(q^{-1})u[n] = b_1 u[n-nk] + b_2 u[n-nk-1] + \dots + b_{nb} u[n-nk-nb+1] \rightarrow \text{Componenta de control}$$

(auto-regresivă în intrare)

eXogen

② Modele de identificare

②.① Modele parametrice

Clasa ARMAX

Ecuatie cu diferențe

$$y[n] + a_1 y[n-1] + a_2 y[n-2] + \dots + a_{na} y[n-na] = b_1 u[n-nk] + b_2 u[n-nk-1] + \dots + b_{nb} u[n-nk-nb+1] + e[n] + c_1 e[n-1] + c_2 e[n-2] + \dots + c_{nc} e[n-nc]$$

$\forall n \in \mathbb{N}$

⚡ Analogul în timp discret al conceptului de ecuație diferențială.

$$y(t) + a_1 \dot{y}(t) + a_2 \ddot{y}(t) + \dots + a_{na} y^{(na)}(t) = b_1 u(t-\tau) + b_2 \dot{u}(t-\tau) + \dots + b_{nb} u^{(nb)}(t-\tau) + e(t) + c_1 \dot{e}(t) + c_2 \ddot{e}(t) + \dots + c_{nc} e^{(nc)}(t)$$

$\forall t \in \mathbb{R}_+$

Obiectiv Determinarea modelului de identificare din date achiziționate la intrarea și ieșirea unui proces.

~~Rezolvarea ecuației cu diferențe, plecând de la o inițializare dată.~~

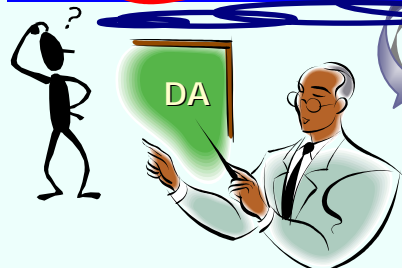
Necunoscutele modelului

- parametrii: $\{a_i\}_{i \in \overline{1, na}}$ $\{b_i\}_{i \in \overline{1, nb}}$ $\{c_i\}_{i \in \overline{1, nc}}$
- indicii structurali: na nb nc
- dispersia zgomotului alb: λ^2

În mod normal, **întârzierea intrinsecă** este **cunoscută**, altfel ea este **implicit considerată unitară**.

$$\begin{cases} A(q^{-1})y[n] = B(q^{-1})u[n] + C(q^{-1})e[n] \\ E\{e[n]e[m]\} = \lambda^2 \delta_0[n-m] \end{cases} \quad \forall n, m \in \mathbb{N}$$

Este clasa ARMAX un caz particular al modelului general de identificare?

$$y[n] = \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} u[n] + \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})} e[n]$$

$$E\{e[n]e[m]\} = \lambda^2 \delta_0[n-m] \quad \forall n, m \in \mathbb{N}$$

$$H(q^{-1}, \theta) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} = H(q^{-1})$$

$$G(q^{-1}, \theta) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{C(q^{-1})}{A(q^{-1})} = G(q^{-1})$$

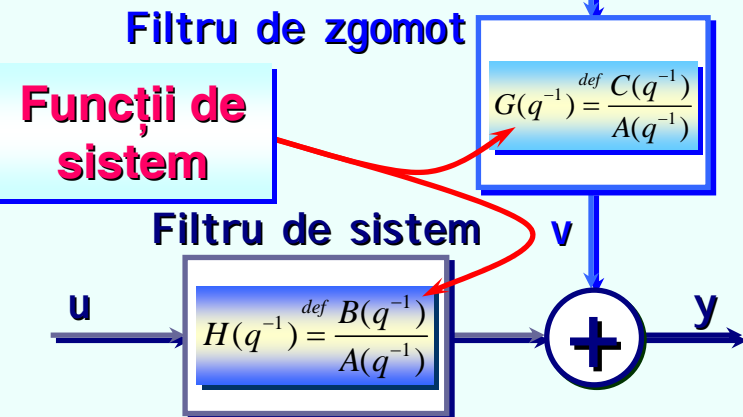
SISO

② Modele de identificare

②.① Modele parametrice

Clasa ARMAX

Reprezentare sistemică

Ce legătură există cu funcțiile de transfer din TS?

Cele două concepte reprezintă matematic entități cu naturi diferite, dar se construiesc folosind aceiași coeficienți (parametri).

Funcție de sistem

Operator care acționează asupra unor funcții definite pe un domeniu temporal.

Funcție de transfer

Funcție complexă exprimată cu ajutorul Transformatelor Laplace sau Z.

Exemplu

Filtrul de sistem cu întârziere unitară

Funcție de sistem

$$H(q^{-1}) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} = \frac{b_1 q^{-1} + \dots + b_{nb} q^{-nb}}{1 + a_1 q^{-1} + \dots + a_{na} q^{-na}}$$

Funcție de transfer

$$H(z) = H(q^{-1}) \Big|_{q^{-1}=z^{-1}} = z^{na-nb} \frac{b_1 z^{nb-1} + \dots + b_{nb}}{z^{na} + a_1 z^{na-1} + \dots + a_{na}}$$

Teorema întârzierii (TZ)

$$\mathcal{Z}(q^{-1}h)(z) = z^{-1} \mathcal{Z}(h)(z)$$

Corespondență remarcabilă

$$q^{-1} \longleftrightarrow z^{-1}$$

☛ Funcția de sistem este mai bine adaptată contextului IS și PS, în timp ce funcția de transfer este specifică domeniului TS.

2 Modele de identificare

2.1 Modele parametrice

Clasa ARMAX

Funcția de sistem poate fi utilizată în rezolvarea ecuațiilor cu diferențe

Exemplu

Funcție de sistem rațională

$$H(q^{-1}) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{B(q^{-1})}{A(q^{-1})} = \frac{b_1 q^{-1} + \dots + b_{nb} q^{-nb}}{1 + a_1 q^{-1} + \dots + a_{na} q^{-na}} \Rightarrow y \equiv H(q^{-1})u$$

Două tehnici de determinare a ieșirii

Iterativă (practică)

Directă (teoretică)

Inițializare

$$\begin{cases} u[na - nb] & u[na - nb + 1] & \dots & u[na - 1] \\ y[0] & y[1] & \dots & y[na - 1] \end{cases}$$

👉 (na+nb) date.

Iterare

$$y[na] = -a_1 y[na - 1] - a_2 y[na - 2] - \dots - a_{na} y[0] + b_1 u[na - 1] + b_2 u[na - 2] + \dots + b_{nb} u[na - nb]$$

$$y[na + 1] = -a_1 y[na] - a_2 y[na - 1] - \dots - a_{na} y[1] + b_1 u[na] + b_2 u[na - 1] + \dots + b_{nb} u[na - nb + 1]$$

⋮

$$y[n] = -a_1 y[n - 1] - a_2 y[n - 2] - \dots - a_{na} y[n - na] + b_1 u[n - 1] + b_2 u[n - 2] + \dots + b_{nb} u[n - nb] \quad \forall n \geq na$$

Prin împărțirea infinită a polinoamelor

$$\begin{array}{r} \cancel{b_1 q^{-1}} + b_2 q^{-2} + \dots + b_{nb} q^{-nb} \\ \underline{-\cancel{b_1 q^{-1}} - a_1 b_1 q^{-2} - \dots} \\ (b_2 - a_1 b_1) q^{-2} + (b_3 - a_2 b_1) q^{-3} + \dots \\ \underline{-(a_1 b_1 - b_2) q^{-2} + a_1 (a_1 b_1 - b_2) q^{-3} + \dots} \\ ((b_3 - a_2 b_1) + a_1 (a_1 b_1 - b_2)) q^{-3} + \dots \end{array}$$

α_0 α_1 α_2

$$y[n] \equiv H(q^{-1})u[n] = \sum_{m \geq 0} \alpha_m u[n - m - 1] \quad \forall n \in \mathbb{N}$$

👉 Neimplementabilă.

2 Modele de identificare

2.1 Modele parametrice

Clasa **ARMAX**

Vectorul parametrilor necunoscuți

Natural

Extins

$$\theta^T \stackrel{\text{def}}{=} \begin{bmatrix} a_1 & a_2 & \cdots & a_{na} & | & b_1 & b_2 & \cdots & b_{nb} & | & c_1 & c_2 & \cdots & c_{nc} \end{bmatrix}$$

$$n\theta = na + nb + nc$$

$$\theta^T \stackrel{\text{def}}{=} \begin{bmatrix} a_1 & a_2 & \cdots & a_{na} & | & b_1 & b_2 & \cdots & b_{nb} & | & c_1 & c_2 & \cdots & c_{nc} & | & \lambda^2 \end{bmatrix}$$

$$n\theta = na + nb + nc + 1$$

☞ Rareori utilizat.

Cum se pot verifica ipotezele fundamentale?

HM₃

Transmisie intrare-ieșire

$$b_0 = 0$$

HM₄

Transmisie perturbație-ieșire

$$c_0 \neq 0$$

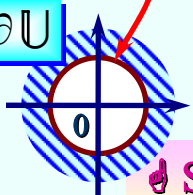
$$\begin{aligned} A(q^{-1}) &= 1 + a_1 q^{-1} + \cdots + a_{na} q^{-na} \\ B(q^{-1}) &= (b_1 q^{-1} + \cdots + b_{nb} q^{-nb}) q^{1-nk} \\ C(q^{-1}) &= 1 + c_1 q^{-1} + \cdots + c_{nc} q^{-nc} \end{aligned}$$

HM₁

Stabilitate

cercul unitar

∂U

Deoarece ambele filtre au aceiași poli, dați de polinomul A , **modelul ARMAX este stabil** dacă și numai dacă polinomul A este stabil.

Poli lui $A(z)$ trebuie să fie în discul unitar.

$$A(z) = z^{-na} (z^{na} + a_1 z^{na-1} + \cdots + a_{na})$$

Exemplu

Sistem de ordin I

$$H(q^{-1}) \stackrel{\text{def}}{=} \frac{1}{1 + a q^{-1}}$$

Stabil

$$\sum_{n \geq 0} |h[n]| < \infty$$

$$h[n] = \begin{cases} (-a)^n, & n \geq 0 \\ 0, & n < 0 \end{cases}$$

☞ Stabilitatea polinoamelor sistemelor liniare discrete se testează cu ajutorul **Criteriului Schür-Cohn**.

$$\sum_{n \geq 0} |h[n]| = \sum_{n \geq 0} a^n = \frac{1}{1-a} \Leftrightarrow |a| < 1$$

secvența pondere cauzală